

zijn hoofd dat dan niet ik, maar mijn jongere broer Marc de zaak zou kunnen overnemen. Maar Marc kon gymnasium doen en mijn moeder wilde hem die kans niet ontnemen. Ze drong erop aan dat hij naar school ging. Mijn vader vond het jammer dat geen van ons de bakkerij voortzette, maar was later toch wel erg trots. Als jonge luitenant bezocht ik mijn ouders thuis en dan poetste mijn vader mijn gevechtslaarzen. Niet omdat ik daar om had gevraagd. Ze stonden gewoon gepoetst voor me klaar. Omdat hij vond dat hij het mooier kon. In 2000 overleed hij. Mijn moeder stierf begin januari 2013. Zij heeft nog veel mijlpalen in mijn bestaan kunnen meemaken en was minstens zo trots als mijn vader.”

EN NU BENT U ZELF 58...

“De waarden die ik zelf heb meegekregen heb ik geprobeerd over te brengen op mijn eigen kinderen. Thuis leerde ik niet alleen hard werken, maar ook om respect te tonen naar de klanten, netjes en correct met mensen om te gaan. Die moraal is altijd bij me gebleven. Mijn kinderen bracht ik een goed gevoel voor rechtvaardigheid bij. Ik wilde ze ervan bewust maken

dat vrijheid een groot goed is. Mijn dochter Lotje heeft dat zelf ervaren toen ze vrijwilligerswerk deed in Afrika en Midden-Amerika.

Door die ervaringen beseft zij hoe goed wij

het hier hebben. Ze is programmamaker bij de Stichting Humanity House, een organisatie die de menselijke verhalen achter rampen en conflicten in de wereld wil laten zien. Onze familieband is hecht, ook al ben ik als militair veel van huis geweest.”

BINDENDE FACTOR

“Mijn vrouw was de bindende factor. Zij regelde alles. Als de wasmachine stuk was, een kind ziek werd, dan zorgde zij dat het

goed kwam, want papa was er niet. Natuurlijk heb ik mijn gezin gemist. Toen ik in Bosnië zat, stuurde mijn vrouw bijvoorbeeld een foto van Lotje en Dennis, toen zij naar een schoolfeest gingen.

Lotje voor het eerst in een lange jurk, Dennis in het trouwpak van mijn vader. Dat was wel even een Fisherman's Friend-momentje. Ik had er graag bij willen zijn, maar dat is de prijs die je betaalt als militair. Daar doe ik ook niet dramatisch over. Ik zou het zo weer doen, want ik vind het een zinvol beroep. Dat mijn zoon Dennis als militair omkwam tijdens een missie in Afghanistan, heeft mijn kijk daarop niet veranderd. Ik sta niet anders in het leven en geloof in dezelfde waarden.”

MOOIE HERINNERINGEN

“Het verdriet om Dennis zit hem meer in kleine dingen. Ik floot vaak en dat deed ik niet meer. Dat heeft heel lang geduurd. Totdat mijn vrouw op een dag zei: ‘Hoor eens... Je fluit weer.’ Naar *glossy* oorlogsfilms kan ik ook echt niet meer kijken. Ik koester de mooie herinneringen aan Dennis. Nog zie ik zijn glunderende koppie voor me, toen hij als jongen een nieuwe fiets kreeg. Een tweedehands crossfiets. Het stelde niets voor, maar hij was letterlijk zo blij als een kind.”

DE JUISTE REDENEN

“Hij was extravert en deed alles uitbundig: sporten, stappen, leven.

Toen ik een keer zijn washandje uitkneep, zei ik schertsend: ‘Zolang papa nog water uit je washandje kan knijpen, heb je hier niks te vertellen.’ Dat is misschien blijven hangen, want hij werd een beer van een kerel. Gedurende zijn puberteit hadden we heftige discussies. Dennis wilde naar de militaire academie en ik wilde er zeker van zijn dat het om de juiste reden was. Sommige jongens deden het omdat hun vader het wilde of omdat ze hem wilde plezieren. Die hielden het nog geen jaar vol. Steeds vroeg ik hem: ‘Waarom nou hetzelfde als papa?’ Hij antwoordde: ‘Pap, jij komt elke dag met een glimlach thuis, waarom mag ik dat niet?’ Dat gaf voor mij de doorslag. Ik steunde hem er volledig in.” ■

Vader: Matthias Van Uhm
Geboren: 12 juni 1919
Voorheen werkzaam als:
bakker

Moeder: Helena Boschman-Van Uhm
Geboren: 27 maart 1923
Voorheen werkzaam als:
huisvrouw

Kinderen: Peter van Uhm (58), Marc van Uhm (55), plaatsvervangend Commandant Landstrijdkrachten, Thea Aalbers-Van Uhm, pedagoog voor kinderen met gedragsproblemen.

Zoon: Peter van Uhm
Geboren: 1955
Echtelijke staat: getrouwd met Inge van Uhm-Van Liessem
Kinderen: Lotje (1986) en Dennis (kwam in 2008 op 23-jarige leeftijd in Afghanistan om het leven door een aanslag met een bermbom)

